

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

39. An Sacerdos valorem Missæ specialem sibi debitum possit alteri
applicare, & pro eo stipendium eccipere. Et docetur Sacerdotem qui
tenetur dicere Missam pro sola præsentia, non posse aliud ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76405](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76405)

nescitur quanta sit, addit, arbitrari partem trium Missarum posse supplere vni, quae dicenda esset, & applicanda tota vni; quod seruare poterunt ij, qui cum receperint multa stipendia, non possunt omnibus satisfacere. Ratio huius opinionis haec est, quia vt obseruat Henriquez *lib. 9. c. 2. n. 7.* valor Missae specialis, qui competit sacerdoti, est eiusdem rationis cum valore medio, qui competit illi, pro quo offertur propter stipendium facticij Missae, & potest dictum valorem specialem sacerdos alteri applicare, quod etiam tenet Naldus *sum. part. 1. lib. 2. cap. 14.* Fernandez *in exam. Theol. mor. in sum. verb. Missa. n. 12.* Philiarichus *in part. 3. cap. 5. §. 2. n. 4.* Sotus *in 4. dist. 11. q. 2. art. 5. & dist. 13. q. 2. art. 1.* Nauar. *c. 25. n. 92. & 111.* Scorzia *de sacrificio Missae, lib. 1. c. 9. n. 2.* Nugnus *in 3. p. tom. 1. q. 83. art. 1. dub. 3. in fin. & alij;* licet non minus probabiliter Bonacina *de Sacra. disp. 4. q. vlt. punct. 8. num. 16.* Suarez *in 3. p. tom. 2. disp. 79. sect. 9. in fine,* & alij contrarium asserant. Sed circa praesentem questionem vide *infra in resol. 80.*

Hic & sup. in Ref. 17. §. vii.

RESOL. XXXIX.

An Sacerdos valorem Missae specialem sibi debitum possit alteri applicare, & pro eo stipendium accipere? Et docetur Sacerdotem, qui tenetur dicere Missam pro sola praesentia, non posse aliud stipendium accipere pro applicatione valoris Missae. Ex p. 5. tract. 14. & Misc. 2. Ref. 45.

§. 1. DE hac questione actum est in 1. p. tract. 14. resol. 14. & pro parte affirmatiua adduxi aliquos Doctores, qui tamen non scripserunt post decreta Missarum edita à Sanctiss. D. Urbano VIII. Ideo nunc pro tali sententia adducam Bartholom. à S. Faustis, qui post dicta decreta ponderata, & in suo libro reposita, etiam opinionem affirmatiuam docuit; vt patet in tract. de Euchar. lib. 2. q. 158. & clarius q. 158. vbi postquam firmasset posse Sacerdotem portionem suam alteri tribuere, statim subdit haec verba. Ex quo recte inferitur posse Sacerdotem pro vna Missa duplex stipendium accipere, vt pro vno portionem suam tribuat, & pro alio solitam partem applicet. Ita ille. Et hanc opinionem Peyrinus *de priuileg. tom. 3. cap. 1. n. 25.* admittit in casu, quo in aliquo Monasterio paupere creuisset adeo Missarum numerus, vt ei satisfacere minime possent Sacerdotes ibi comorantes, nec haberent unde possent dictas Missas aliis data stipe commendare.

2. Sed hac opinio mihi displicet; nam in supradictis decretis Urbani VIII. sacra Congregatio praecipit sub obestatione diuini iudicij, vt absolute tot Missae celebrentur, quot ad rationem attributa elemosynae praescriptae fuerint. Tot Missae igitur sunt dicendae, quot sunt elemosynae, non fructus medius, & specialis applicandus? Et ita hanc sententiam in terminis dictorum decretorum Urbani VIII. docet, & mordicus tenet, Paulus Fraxinellus *de Sacerdotum obligationibus, in edit. 7. sect. 3. praenot. 2. n. 5. & segg. cui adde nouissimè Ioan. de Lugo de Sacram. Eucharist. disp. 21. sect. 2. n. 33.* & hanc sententiam docet etiam omnino videndus noster Megalius *var. resol. tom. 2. resol. 179. per totam,* vbi plures pro hac firmanda opinione rationes adducit. Et ita etiam tenet Rodriq. *in summa, tom. 2. cap. 48. n. 2.*

3. Adde quod si Faustus *loco citato q. 156.* docet, Sacerdotem, qui tenetur dicere Missam pro sola praesentia, vt asserunt, non posse aliud stipendium accipere pro applicatione valoris Missae, quia vnica Missa non meretur nisi vnicum stipendium ex dictis decretis, nescio quomodo postea teneat in casu, de quo

loquimur, posse Sacerdotem accipere pro vna Missa duplicatum stipendium, cum in vtroque casu eadem sit ratio; decreta videlicet supradicta prohibentia duplicata stipendia pro vna Missa accipere. Ad auctores verò quos pro sua firmanda sententia adducit Faustus, & ego *vbi supra,* adduxeram, respondeo, vt dictum est, scripsisse ante decreta Urbani VIII. & ideo nihil faciunt pro hac firmanda sententia. Ad illam verò doctrinam, posse scilicet Sacerdotem applicare partem sibi debitam, respondeo non esse certam, & aduersus illam praeter multos alios infurgit nouissimè Iacobus Granado *in 3. p. de Sacram. controu. 6. tr. 14. disp. 8. n. 3.* & Suarez immeritò pro se Faustus adducit; nam in calce sectionis contrariam sententiam apertissimè docet, & Miranda, qui pro se etiam Faustum adducit, in fine articuli secutus Suarez, ab opinione Faustii recedit. Dicendum est igitur non posse Sacerdotem partem sibi debitam ex opere operato in sacrificio Missae alteri applicare, ex decretis sacrae Congregationis Sacerdotibus interdicti pro applicatione dictae partis aliud stipendium accipere, vt ex verbis supra relatis patet. Et quidem qui dat stipendium pro Missa intendit & vult sibi applicare valorem medium certum, non autem incertum, & manentem sub opinione Doctorum. Adde, vt optimè obseruat Rodriq. *in sum. tom. 2. c. 48. n. 4.* & alij. [Que la limosna, y pytanza no se da por aplicar el fruto de la Missa; porque este es espiritual, y dandose por el, se cometiera simonia: sino da se como estipendio temporal, atento que el que sirve en el Altar, bien es que reciba estipendio, con que se sustenten; el qual estipendio está tassado del Obispo; y assi recibiendo mas de limosna por vna Missa, peccara el Sacerdote, y estara obligando à restitucion, pues lleua mas estipendio del que merece.] Et ita hanc sententiam ante decreta Urbani VIII. decreuerat etiam Congregatio Penitentiariae Mediolanensis an. 1617. vt patet apud Fraxinell. *vbi sup. post sect. 1.* in sumario Decisionum dictae Congregationis, vbi n. 16. sic habetur. Non potest Sacerdos Missam celebrans se ipsum speciali illo valore priuare, qui sibi celebranti debetur, illumque aliis applicare, vt duplicatam pro eodem Missae mercedem accipiat. Ita ibi.

RESOL. XL.

An Sacerdos possit applicare partem Missae sibi competentem, & pro illa stipendium accipere? Ex p. 6. tr. 6. & Misc. 1. Ref. 8.

§. 1. AFFirmatiuam sententiam docet Philibert, Marchinus *de Sacra. Ordin. tr. 3. p. 2. c. 16. n. 7.* nam si talis fructus est alteri applicabilis: certè afferri non potest Theologica ratio solida, cur Sacerdos pro tali obligatione applicandi huiusmodi fructum non possit aliquod distinctum stipendium accipere. Tum etiam quia omne opus bonum, non quatenus est meritorium, sed quatenus est satisfactorium est applicabile alteri ab ipso operante; imò sacram ipsam communionem solent laici pro aliis offerre: Ergo multò magis fructum Missae sibi proprium poterit celebrans aliis largiri, & absque Simoniae labe in pactum deduci. Deinde potest Sacerdos sibi ipsi applicare fructum Missae medium seu specialem, què pro aliis offerre poterit; ergo poterit etiam fructum sibi proprium applicare alteri, & consequenter duas portiones accipere. Huc vsque Philibert. Marchinus.

2. Sed ego hanc sententiam maximè post Decreta celebrationis Missarum satis reprobauit *in 3. p. tract. 14. resol. 45.* cum multis Doctoribus, quibus nunc

Sup. hoc in duabus praecedentibus Ref. & in Ref. seq. & in Ref. 1. post seq. §. Et ideo, & infra in Resol. 46. cursum in principio, §. Ex his à fortiori.

Que hic est ref. antecedens.

